

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Hîncu Fiodor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 01.11.2017 până la 18.04.2018;

Instanța de apel de la 04.05.2018 până la 18.12.2018;

Instanța de recurs de la 20.03.2019 până la 29.05.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni din 18 aprilie 2018, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Fiodor Hîncu de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 10 noiembrie 2017) și art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 18 noiembrie 2017), în legătură cu împăcarea părților.

Totodată, inculpatul Fiodor Hîncu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă după cum urmează:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 19 noiembrie 2017) închisoarea pe un termen de 2 ani;

- pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 20 noiembrie 2017) închisoarea pe un termen de 2 ani;

- pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din luna noiembrie 2017) închisoarea pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului Fiodor Hîncu pe o perioadă de probațiune de 4 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată.

Prin aceeași sentință inculpatul Dumitru Sănduță a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, inculpatul Fiodor Hîncu la 10 noiembrie 2017, aproximativ la ora 17:30 min., având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord și împreună cu Dumitru Sănduță, au pătruns în curtea casei cet. Ivan Vornicescu situată în XXXXX, de unde au sustras pe ascuns, din beciul gospodăriei, o drujbă electrică de model „Vega 220W” la preț de 2 000 lei, pe care ulterior au vândut-o cet. Sergiu Toma, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Fiodor Hîncu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, în perioada 18 - 20 noiembrie 2017, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord și împreună cu Dumitru Sănduță, au pătruns pe teritoriul Stației de pompare situată în or. Ialoveni administrată de SRL „Naiman-Com”, de unde au sustras pe ascuns 25 popi telescopici la preț de 250 lei pentru o bucată, în suma de 5 000 lei, pe care ulterior le-au vândut cet. Andrei Scurtu, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Fiodor Hîncu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, în perioada 19 - 20 noiembrie 2017, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord și împreună cu Dumitru Sănduță, au pătruns pe teritoriul Uscătoriei de lemn situată în XXXXX de unde au sustras pe ascuns, dintr-o încăpere separată utilizată de către Alexandru Costiș, o bobină de cablu electric a cărui lungime era de aproximativ 100 metri la preț de 5 100 lei, pe care ulterior a vândut-o cet. Andrei Scurtu, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpatul Fiodor Hîncu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*

Tot el, în perioada 19 - 20 noiembrie 2017, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord și împreună cu Dumitru Sănduță, au pătruns în curtea casei cet. Ion Taran situată în XXXXX, de unde pe ascuns din interiorul unei anexe, au sustras pe ascuns 30 de hulubi de specie, la prețul de 200 lei fiecare, un iepure la prețul de 600 lei, precum și un foarfece de grădină la prețul de 80 lei, pe care ulterior le-a realizat. Lui Ana Dănuță i-a vândut hulubii de specie, lui Gheorghe Cherdivară i-a vândut iepurele, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 6680 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Hîncu Fiodor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*

Tot el, în luna noiembrie 2017, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de comun acord și împreună cu Dumitru Sănduță, au pătruns pe teritoriul casei în construcție a cet. Maxim Mofluz situată în XXXXX, de unde pe ascuns au sustras 30 popi telescopici la prețul de 180 lei pentru o bucată, pe care ulterior i-a vândut-o lui Andrei Scurtu, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 5 400 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Fiodor Hîncu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

2.1. În ședința de judecată inculpatul a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Alexandru Bogos în numele inculpatului Fiodor Hîncu prin care invocă dezacordul cu soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, or, instanța de fond la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu a luat în considerație faptul că au fost comise mai multe infracțiuni într-un termen scurt de timp, au fost comise sub influența alcoolului, inculpatul este anterior

condamnat cu pedeapsa de închisoare, fapt care nu l-a împiedicat să comită din nou infracțiuni.

În concluzia celor relevate, procurorul a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului Fiodor Hîncu, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să dispună încetarea procesului penal privind învinuirea lui Fiodor Hîncu de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 18 noiembrie 2017) și art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 10.11.2017), în legătură cu împăcarea părților. Inculpatului Fiodor Hîncu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), și d) Cod penal, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa după cum urmează: pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 19.11.2017) pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani; pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din 20.11.2017) pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani; pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal (episodul din luna noiembrie 2017) - pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.2 În motivarea cererii de apel, avocatul Alexandru Bogos în numele inculpatului Fiodor Hîncu a invocat dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră. În susținerea poziției sale, apărătorul a menționat că instanța nu a luat în calcul că inculpatul care a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și a recunoscut vina integral pe capătul de acuzare înaintat, căindu-se sincer.

În aceste circumstanțe, avocatul a indicat că, inculpatului urmează să îi fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar pe două episoade de furt Fiodor Hîncu a încheiat acorduri de împăcare cu părțile vătămate, iar încă pe alte două episoade de furt părțile vătămate au depus cereri prin care au indicat asupra faptului, că nu au careva pretenții materiale față de inculpați, iar partea vătămată Taran a indicat faptul că jumătate din dauna cauzată i-a fost restituită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, au fost respinse apelurile declarate de către procuror, avocatul Alexandru Bogos în numele inculpatului Fiodor Hîncu, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect l-a găsit vinovat de comiterea infracțiunilor imputate și i-a stabilit pedeapsa în

corespondere cu caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate, atât alegațiile procurorului, precum că prima instanță a aplicat lui Fiodor Hîncu o pedeapsă prea blândă, care nu-și va atinge scopul asupra corectării și reeducării vinovatului, cât și alegațiile avocatului în numele inculpatului precum că pedeapsa stabilită este una prea aspră.

Astfel, aplicând pedeapsa, instanța de apel a menționat că prima instanță întemeiat a luat în calcul la stabilirea pedepsei următoarele caracteristici ale inculpatului, și anume a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, nu se află la evidența medicului psihiatru și nici la evidența medicului narcolog, caracterizarea parțial satisfăcătoare la locul de trai, inclusiv că anterior a fost atras la răspundere penală.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, argumentele apărătorului precum că instanța de fond urma să aplice inculpatului o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul statului, sunt nefondate, or, din declarațiile inculpatului din instanța de fond nu rezultă manifestarea de voință a lui Fiodor Hîncu de a executa pedeapsă sub forma muncii neremunerate în folosul comunității.

Mai mult, instanța de apel a luat în calcul și comportamentul inculpatului care nu a fost prezent la pronunțarea sentinței în prima instanță, iar fiindu-i impusă obligațiunea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, s-a eschivat de a se prezenta în ședințele de judecată a instanței de apel, fapt ce a dus la anunțarea în căutare a ultimului.

Subsecvent, instanța de apel a remarcat că conform prevederilor prevederile art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunile comise de către inculpat se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, care se pedepsesc cu amendă de la 650 până la 1 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani. De asemenea, instanța de apel a luat în calcul faptul că în cauza respectivă nu au fost reținute circumstanțe agravante, iar ca circumstanțe atenuante s-a reținut recunoașterea vinei.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a considerat că inculpatul urmează a fi condamnat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (3 episoade), luând în considerare că pe 2 episoade s-a împăcat cu părțile vătămate, prin numirea unei pedepsei cu închisoare pe un termen

de 2 ani pe fiecare episod, prin cumularea parțială a pedepselor stabilindu-i-se pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, iar prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Cu referire la argumentele procurorului precum că, suspendarea pedepsei penale stabilite inculpatului este nejustificată și nu corespunde gravității faptelor imputate și circumstanțelor cazului, inclusiv în coroborare cu personalitatea celui vinovat și comportamentului acestuia, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, menționând că prima instanță just a reținut din materialele cauzei că inculpatul a conlucrat cu organul de urmărire penală astfel posibilă recuperarea bunurilor sustrate de la părțile vătămate, cu excepția a 22 hulubi, considerând just că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea acestuia de societate, acordându-i inculpatului șansa de a îndreptăți încrederea acordată de instanță.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel într-un alt complet de judecată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În motivarea recursului, procurorul susține că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele prin care instanța a ajuns la concluzia de a suspenda condiționat executarea pedepsei penale aplicate inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când

instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din cererile de apeluri și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la temeiul invocat de către procuror precum că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă că, recurentul critică decizia în partea suspendării condiționate a executării pedepsei penale, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul, a recunoscut vina în instanța de apel, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

De asemenea, Colegiul penal susține că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Fiodor Hîncu pe o perioadă de probațiune de 4 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunilor săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat

în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Hîncu Fiodor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 iunie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan